

[Rasmussen (Gylling).]

altsaa mene, at den gældende Lov om Høst-pantebreve ikke dækker Forholdene helt, og har derfor nu fremsat Forslag om Fremskaffelse af Saasæd paa den her omtalte Maade. Det kan vi fra vort Partis Side fuldkommen tiltræde. Jeg vil føje til, som det ogsaa er sagt af andre ærede Talere, at Penge alene kan ikke rejse Sæd paa Jorden. Derfor deltager jeg i det Spørgsmaal til Ministeren, om han, helst inden længe, vil kunne pege paa Muligheder for at fremskaffe den Saasæd, som paa visse Egne maatte være nødvendig.

Jeg kan med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Valdemar Thomsen: Som en Del af Tingets Medlemmer maaske erindrer, fremsatte Landbrugsministeren i Fjor, paa et ret sent Tidspunkt for øvrigt, et Forslag, der i Lighed med det foreliggende skulde gøre det muligt for Ejere af tørkeramte Ejendomme at faa deres Jord tilsaaet. I Modsætning til, hvad der er Tilfældet nu, var Laanene, som der allerede er gjort opmærksomt paa, rentefri. Der kunde i Fjor laanes 19 eller 20 Kr. pr. 100 kg Sædekorn, efter som Laantagerne til Gengæld forpligtede sig til af ny Høst at aflevere et tilsvarende Kvantum af Hvede eller af Rug. Min Gruppe stillede heroverfor et Ændringsforslag gaaende ud paa, at Laantagerne skulde have Valget imellem en saadan Aflevering af et tilsvarende Kvantum Brødkorn og Tilbagebetaling af det laante Beløb. Dette i høj Grad rimelige Ændringsforslag blev imidlertid stemt ned, skønt Begrundelsen for det var den, at Laantagerne, saafremt Brødkornet gik op i en Pris af f. Eks. 30 Kr., i Realiteten vilde komme til at betale 100 pCt. p. a. i Rente. Landbrugsministeren afviste vort Ændringsforslag ved at sige — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat, det staar i Folketingstidenden Sp. 3994 —:

„Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Tankeeksperiment med en Maksimalpris paa 30 Kr., hvorved han kom op paa en Forrentning af 50 pCt., maa naturligvis staa for det ærede Medlems egen Regning.“

Og Ministeren tilføjede:

„Der er selvfølgelig ingen fornuftige Folk, der tror paa, at noget saadant vil komme til at finde Sted.“

Jeg nævner dette for at vise, at det ved denne Lejlighed som saa ofte var os, der bedømte Situationen rigtigt, og Ministeren der tog fejl. Naa, Ministeren fik selvfølgelig

sin Vilje: der kom i Loven til at staa det med de 19 og 20 Kr. og Afleveringspligt for et tilsvarende Kvantum Brødkorn. Mig bekendt blev denne Lov heller ikke senere hen, da man saa, hvor det bar hen med Priserne, ændret. Men Slutresultatet blev alligevel, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram for et Øjeblik siden gjorde opmærksom paa, at det, som min Gruppe i Fjor havde stillet Ændringsforslag om og haanligt havde faaet afvist af Landbrugsministeren, kom til at gælde. Det lyder jo i Virkeligheden som en Fabel, men det er desuagtet sandt. Naturligvis kunde vi ikke have noget imod, at Laantagerne slap billigere end forudsat; det var, som sagt, i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, vi stillede, og Grunden til, at vor Anvisning blev fulgt, var slet og ret den, at Ministeren stod i Fare for at gøre sig skyldig i noget i Retning af Aager. Situationen for Ministeren blev nøjagtig som af os forudsagt, og derfor var altsaa gode Raad dyre. At ændre Loven, hvad Ministeren naturligvis havde Pligt til, naar han ikke mente at kunne haandhæve Bestemmelserne, har han aabenbart følt som et for stort Nederlag. I alt Fald gjorde Ministeren det, som andre bliver straffet for, han overtraadte den gældende Lov ved simpelt hen at fritage Laantagerne for at betale Foraarets Saasæd med en Vare, der nu var ca. 50 pCt. dyrere. Jeg benytter Lejligheden til her at spørge den højtærede Minister, om han virkelig finder det forsvarligt paa den Maade, som det skete, at redde sig ud af en pinlig Situation. Hvis nemlig konkrete Lovbestemmelser ikke skal forstaas bogstaveligt, men af Ministeren, som det for øvrigt sker saa ofte, kan fortolkes efter Behag og i Nød og Betryk fuldstændig ignoreres, hvilken Mening er der saa i det hele taget med Rigsdagens Arbejde?

Jeg finder Anledning til at gøre disse Bemærkninger, ogsaa fordi det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram lod falde nogle Ord om, at han under Forhandlingerne i Fjor havde antydnet, at det var vel ikke nogen Høkerforretning, Landbrugsministeren drev, og at han havde Tiltro til, at Ministeren i paakommende Tilfælde vilde vise Ræson eller noget i den Retning. Og saa tilføjede det ærede Medlem, at andre i et andet Parti havde ikke vist samme Tiltro til Ministeren. Ja, det ærede Medlem maa jo aabenbart sigte til min Gruppes Ordfører ved den Lejlighed. Jeg forstaar bare ikke, hvorfor han saa ikke spytter rent ud og siger det, og i det hele taget forekommer det mig at være en noget mærkelig Udtalelse, naar man erindrer For-